

Sukumanni / 19

Kasper Gröhnin sukuseuran jäsenviesti

Helmikuu 2019

Arvoisa Kasper Gröhnin sukuseuran jäsen!

Helmikuu 2019

Vuosi 2019 on hyvää vauhtia siirtymässä kevättä kohti ja tulevan kesän sukumatkan ohjelma on valmiina, vailla toteutusta.

Sukuseuramme vuosikokous pidettiin Tohmajärvellä 22.7.2018. Hallituksen jäsenissä tuli pientä muutosta, jäsenten yhteystiedot ovat lehden lopussa. Hallituksen uusien jäsenten, Erkki Gröhnin ja Veijo Hurskaisen henkilöesittelyt ovat myös lehdessämme. Vuosikokous päätti myös jäsenmaksusta. Jäsenmaksu on 15 euroa kaikilta yli 18-vuotiailta jäseniltä. Ainaisjäsenmaksu on 150 euroa/jäsen. Jäsenmaksun maksuohje vuodelle 2019 on taaempänä lehdessä. Tulevan kesän sukumatkakohde oli vuosikokouksessa keskustelussa ja Ahvenanmaan suunta sai eniten kannatusta. Vuoden 2020 vuosikokous on suunniteltu pidettäväksi kotiseutumatkan yhteydessä. Matka suuntautuu suvun kantapaikkoihin Keski-Karjalassa.

Sukuseuran matka suuntautuu ensi kesänä mm. Turkuun ja Ahvenanmaan saaristoon. Matkan ajankohta on **5.-8.6.2019**. Matkan ohjelma, hinta ja ilmoittautumisohjeet ovat lehden sisäsivuilla.

Hallitus kerää aineistoa vuosittaiseen Sukumanni-lehteen. Lehdessä on julkaistu mm. artikkeleita suvun henkilöistä, jäsenten toimittamista sukutapaamisista sekä sukuseuran järjestämistä tapahtumista ja matkoista. Nämä tarinat ovat tervetulleita ja rikastuttavat sukutietouttamme. Tällä kertaa artikkeleja on mm. Rääkkylästä LamminsalonMiisku-sukutilan historiasta ja kiteeläisen Lasse Uuksulaisen omistamasta ”filmitähti Liinusta”, hevosesta, joka esiintyi Oma maa - elokuvassakin.

Keski-Karjalan Gröhnit -sukukirjaa on saatavilla hallituksen jäseniltä. Kirjan hinta on 60 euroa (+ mahdolliset postituskulut).

Jotta saisimme jäsenrekisterimme tiedot pysymään ajan tasalla, toivomme jäsenten ilmoittavan osoitteensa jäsenmaksua maksaessaan tai muulloin osoitteen muuttuessa. Lisäksi pyydämme teitä ilmoittamaan sähköpostiosoitteenne ja tiedon, haluatteko jatkossa sukuseuran postia sähköisesti. Tiedot voi ilmoittaa sihteeri Merja Immoselle, merja.immonen@gmail.com.

Hyvää ja onnekasta vuoden jatkoa teille!

Sukuterveisin

Riitta Väistö, sukuseuran puheenjohtaja

Sukuseuran jäsenmaksu vuodelta 2019

Vuoden 2019 jäsenmaksu tulee maksaa **31.3.2019 mennessä**.

Jäsenmaksu on **15 euroa** kaikilta yli 18-vuotiailta jäseniltä. Ainaisjäsenmaksu on **150 euroa/jäsen**. Jos olette suorittaneet jo aiemmin tämän vuoden maksun, tämä tieto on aiheeton.

Tarkastattehan, että jäsenmaksunne on ajan tasalla!

”Kasper Gröhnin sukuseura ry”, FI94 5153 0420 0166 55.

Viestikohtaan pyydetään maksaessa kirjaamaan, ketä/ keitä jäseniä maksu koskee. Jos olette ehtineet jo maksamaan vuoden 2019 jäsenmaksun, tämä tieto on teille aiheeton.

Pohjolan Matka

AHVENANMAAN MATKA 5.-8.6.2019

TURKU-AHVENANMAA-POHJOINEN SAARISTOREITTI 4PÄIVÄÄ

Suomessa, mutta melkein kuin ulkomailla. Ahvenanmaa on ainutlaatuinen sekoitus: hieman Suomea, hieman Ruotsia ja hitunen Venäjää. Ruotsin ja Suomen välissä sijaitseva Ahvenanmaan

saarivaltakunta koostuu yhteensä 6757 saaresta. Maakunnalla on itsehallinto ja se toimii käytännössä kuin itsenäinen kansakunta aloilla, joilla sillä on omaa lainsäädäntöä. Osa Ahvenanmaan nähtävyyksistä puolestaan on peräisin Venäjän vallan ajalta. Osa matkasta seurataan Vanhaa Postitietä.

Matkan hinta **438 €/henkilö** Hinta edellyttää vähintään 32 henkilön ryhmää
418 €/henkilö Hinta edellyttää vähintään 40 henkilön ryhmää

Hintaan sisältyy - bussikuljetus ohjelman mukaan

- bussin ja kuljettajan lauttamatkat sekä kuljettajan majoitus
- majoitus puolihoitolla kahden hengen huoneessa; 1. yö Turku, 2. yö Maarianhamina 3. yö Brandö
- laivamatka Turku-Maarianhamina
- saaristolauttaliput
- opastettu kierros Maarianhamina & maaseutu (kesto noin 4,5, tuntia)
- Ahvenanmaan pannukakku & kahvit Jan Karlsgårdenissa
- matkalounas x 2
- opastettu kierros Fiskarsilla
- opastettu vierailu Ainolassa ja Ainolan puutarhassa

Matkaohjelma:

1. matkapäivä keskiviikko 5.6.2019

Kitee S-Marketin alapiha klo 06.45

Kitee ABC klo 07.00

Lounas Kymen Paviljongissa noin klo 11.00.

Matka jatkuu kohti Turkuja. Karjaalta poimimme matkaamme paikallisen oppaan. Oppaan kanssa jatkamme Fiskarsille. Kuulemme tarinoita Fiskarsin rautaruukin pitkästä historiasta ja näemme miltä miljöö näyttää nykyään. Kierroksen jälkeen omaa aikaa poiketa alueen työpajoissa ja putiikeissa.

Illalla noin klo 18.00 saavutaan Turkuun.

Majoittuminen ja päivällinen Scandic Hotel Turku.

2. matkapäivä torstai 6.6.2019

Aamiainen hotellissa.

Aamupäivällä leppoisa laivamatka läpi Turun kauniin saariston Ahvenanmaalle.

Viking Amorella lähtee Turusta klo 08.45 ja saapuu Maarianhaminaan klo 14.10.

Matkalla ennättää nauttia lounaan tai kahvit jossakin laivan monista ravintoloista (omakustanteinen).

Paikallinen opas on vastassa Maarianhaminan satamassa.

Opastettu kierros, jonka aikana tutustutaan Ahvenanmaan maaseutuun (Kastelholman alue ym.) sekä Maarianhaminaan. Kierroksen lomassa nautitaan kahvit ja Ahvenanmaan pannukakkua Jan Karlsgårdenissa.

Majoittuminen Maarianhaminassa Hotelli Cikadaan noin klo 18.00.

Päivällinen hotellissa klo 19.00.

3. matkapäivä perjantai 7.6.2019

Aamiainen hotellissa.

Aamulla omaa aikaa Maarianhaminassa. Klo 10.00 lähdetään bussilla Maarianhaminasta Hummelvikiin.

Saaristolautta Hummelvikistä lähtee klo 12.00 ja saapuu Brandön Torsholman saarelle klo 14.30.

Saaristolautalla on mahdollisuus omakustanteiseen kahvitteluun.

Brandön kunta on pitkä useiden eri saarien muodostama helminauha. Merinäkyvät ovat huikeat lukuisine siltoineen ja pengerteineen. Majoittuminen Hotelli Gullviviiniin.

Paikallisen oppaan kanssa tutustutaan tarkemmin Brandön kuntaan sen historiaan ja nykypäivään.

Päivällinen hotellissa klo 18.00.

Ilta rauhallisissa saaristolaistunnelmissa

4. matkapäivä lauantai 8.6.2019

Aamiainen hotellissa.

Saaristolautta Åvan satamasta lähtee klo 09.05 ja saapuu Kustavin Vuosnaisiin klo 09.40.

Yhteinen lounas syödään puolen päivän maissa Suomujärvellä Teboil Kivihovissa.

Paluumatkalla poiketaan Tuusulan rantatielle. Tuusulan Rantatien varrelle syntyi 1800–1900-lukujen vaihteessa Suomen oloissa poikkeuksellinen taiteilijayhteisö. Sen jäsenet ovat jättäneet Suomen kulttuurihistoriaan merkittävän jäljen (Juhani Aho ja Venny Soldan-Brofeldt, Eero Järnefelt, Pekka Halonen, J. H. Erkko ja Jean Sibelius). Tutustumme tarkemmin Ainolaan ja sen puutarhaan. Ainola on kotimuseo, joka oli Jean Sibeliuksen ja hänen vaimonsa Ainon kotitalo. Arkkitehti Lars Sonckin suunnittelema talo valmistui vuonna 1904. Nykyisin talo ja sen puutarha ovat siinä asussa, johon ne jäivät Aino Sibeliuksen kuollessa vuonna 1969.

Kiteelle saavutaan noin klo 21.30/22.00.

Ilmoittautumiset

31.3.2019 mennessä Pohjolan Matkan Kiteen toimistolle

Puh. 0201 303 435 tai 0201 303 430

Sähköposti kaija.alvila@pohjolanmatka.fi

Laskutus/postitus Pohjolan Matkoilta.

* ennakkomaksu 85 €/henkilö 16.4.2019

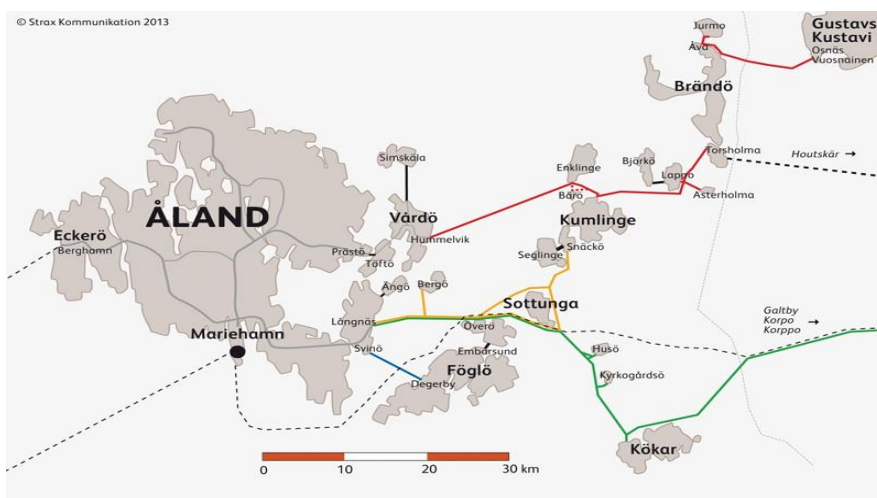
* loppumaksu 22.5.2019

* laskituksen yhteydessä lähtijöille postitetaan esite ja matkaohjeita

* palvelumaksu laskituksen yhteydessä 8 €/varaus

Matkavakuutus

Suosittellemme matkavakuutuksen ottamista peruutuskulujen ja mahdollisen matkalla sairastumisen varalta.

MIISKUN IITASTA

Ida Lamminsalo os. Gröhn

s. 25.07.1890 k. 18.04.1969

Vanhemmat Johan Jakob Grön ja Kaisa Liisa Stranden.

MIISKUN TILA on Rääkkylässä Lamminsalojen sukutila. Marja-Liisa Lamminsalo oli tilan emäntänä miehensä Jaakko Lamminsalon isännöidessä taloa. Jaakko Lamminsalo oli Kasper Gröhnin sukuseuran ensimmäisen hallituksen jäsen.

Syntynyt aikana, jolloin pojat olivat etuoikeutettuja tilan perijöinä. Tytöt yritettiin saada mahdollisimman hyviin naimisiin.

Vanhemmat olivat kuolleet muutaman kuukauden välein. Ida oli 14 ja Pekka-veli 13 vuotta. Lapset joutuivat elämään setämiehen nurkissa ja käskettävinä.

Ajan tavan mukaan, koska he olivat alaikäisiä, heille määrättiin holhooja, jonka tehtävänä oli lasten edun valvominen. Setämies oli kuitenkin mieltynyt osaan tilan maista ja halusi saada ne itselleen. Koska alaikäiset eivät voineet tehdä niin tärkeitä päätöksiä, täytyi kääntyä holhoojaa pehmittelemään.

Holhooja oli kuitenkin arka mies, eikä uskaltanut tehdä päätöstä. Hän piti useita neuvottelutuokioita Idan ja Pekan kanssa. Pekka olisi ollut suostuva, mutta Ida halusi ehdottomasti pitää tilan kokonaisena. Setämies oli kuitenkin sitä mieltä, ettei lapsista ole tilan pitäjiksi. Ahneena, kierona ihmisenä hän keksi lopulta keinon, millä sai holhoojan suostumaan.

Suutarin tekemät uudet lapikkaat ja pullo kotipoltoista oli iso asia. Kotipoltoisen sumentamana holhooja kirjoitti nimensä paperiin, jolla omistus osasta tilaa siirtyi setämiehelle. Myöhemmin holhooja oli tullut katumapäälle, mutta arkana miehenä ei uskaltanut nousta setämiestä vastaan.

Holhooja alkoi esitellä Idalle naimisiin menoa. Avioliiton myötä hän pääsisi pois sukulaisten ja holhoojan määräysvallan alta. Niinpä eräänä päivänä puhemies ja sulhasehdokas istuivat tuvan penkillä asiaansa esittämässä. Asia päätettiin samalla.

Niinpä Ida avioitui 18-vuotiaana nuorena neitona 11.10.1908 Johan Grönin ja Anna Marja Väyrysen pojan Jaakko Lamminsalon kanssa. Ida ja Jaakko olivat ekaserkukset.

Jaakko tuli kotivävyksi ja alkoi hoitaa tilan töitä Idan kanssa. Pekka oli muutaman vuoden kotona, mutta maanviljelys ei häntä kiinnostanut. Hän läksi pois tilalta ja eli vapaata poikamiehen elämää muualla. Hän kuoli 36-vuotiaana perheettömänä. Tilan omistus siirtyi kokonaan Idalle ja Jaakolle.

Jaakko oli tyypillinen Gröhn, johon sopi oikein hyvin sanonta: ”Määhäntekemmään, Ryöni on takanas”. Isäntä, jolle hevoset olivat kunnia-asia. Hevoskaupat tehtiin siihen aikaan useimmiten markkinoilla. Markkinat kestivät useita päiviä, eikä sieltä tultu välillä kotona käymään.

Kotihommat- karja, lapset, piijat, työmiehet ym. jäi nuoren emännän vastuulle. Päätäväisenä ihmisenä Ida selvisi näistäkin.

Idalle ja Jaakolle syntyi kuusi lasta, neljä tyttöä ja kaksospojat. Vanhin tyttö ja toinen pojista kuolivat pieninä.

Avioliitto päättyi Jaakon sairastuessa umpisuolentulehdukseen. Hän menehtyi siihen, ennen kuin saatiin lääkärin apua vuonna -27. Väinö oli 14 vuotta, tytöt Aune ja Lyyli nuorempia. Nuorin, Sirkka vielä syntymättömänä. Uuden tuvan rakennus oli suunnitelmassa. Puut olivat valmiiksi kaadettuna ja rakennusmiehet kysytyt. Vanha talo oli kylmä ja lähes asumiskelvoton.

Siinä joutui nuori leski viettämään monia unettomia öitä miettiessään, kuinka tästä eteenpäin. Rakennusmiehistä mestari päätti kuitenkin, että Italle ja lapsille tehdään talo. Hirsien vuoleminen alkoi, ja seuraavana kesänä alkoivat talon seinät nousta pystyyn. Sirkka syntyi, talo valmistui, ja elämä meni eteenpäin jollakin tapaa. Sirkka otti ensi askeleensa uuden tuvan lattialla.

Huolet eivät suinkaan olleet poissa. Unettomat yöt jatkuivat. Raha-asiat olivat olleet huonolla tolalla jo aiemminkin, ja talon rakennuksen jälkeen oli entistä vaikeampaa.

Kolmisen vuotta Ida koetti selvittää tilan töistä työmiesten ja piikojen avulla. Raha-asiat kuitenkin mietityttivät eniten. Raha oli siihen aikaan muutenkin tiukalla, ja talon rakentamisen takia oli velkaa täytyntä ottaa. 37-vuotiaana naisleskenä, neljän alaikäisen lapsen ja tilan töiden kanssa, seinä tuntui nousevan pystyyn. Ratkaisuksi tuli uusi avioliitto poikamies Matti Strandenin kanssa 21.12.1930.

Matti oli maanmittarin kirjuri, jossa ammatissa hän jatkoi edelleen. Ida jatkoi tilanhoitoa lasten kanssa piikojen ja työmiesten avustamana.

Idalle karja oli kunnia asia. Miiskun-tilan lehmät olivat kylän komeimmat ja eniten lypsävät. Siitä todistuksena on Rääkkylän Maatalousnäyttelystä vuonna -39 Pienikki-nimisellä lehmällä saatu hopeinen puurolusikka palkintona.

Ei elämästä vastoinkäymiset loppuneet uuteen avioliittoon. Vastukset vaan olivat erilaisia. Tie- ja porttiriitoja ym. mutta olihan nyt mies talossa.

Väinö avioitui Enosta syntyisin olevan Aira Hilja Nissisen kanssa ja perusti oman perheen. Väinö oli saanut isänsä osuuden tilasta. Muu osa tilasta oli perikuntana, Idan ja tyttöjen nimissä. Vahvaluonteisena emäntänä hän halusi oman mielipiteensä edelleenkin tilanpidossa huomioidavan.

Ida ja tytöt luopuivat tilan osuudesta vuonna -66. Muutama vuosi sen jälkeen, kun Ida luopui tilasta, hänellä todettiin vakava sairaus, joka oli edennyt jo niin pitkälle, etteivät hoidot enää auttaneet. Hän nukkui ikiuneen 18.04.1969.

Tiukan lapsuuden, ankaran nuoruuden, orpona sukulaisten nurkissa viettäneenä ja monet vääryydet kokeneena, oli omassa mielessään päättänyt elää rehellistä elämää. Kovia vastoinkäymisiä kokeneena myös avioliitoissaan, hänestä oli kasvanut Jumalaan uskova, rehellistä työtä arvostava ja oikeudenmukainen, vahvaluonteinen emäntä.

Hänen elämän ohjeensa oli: ”Kun tekee työnsä hyvin ja elää rehellisesti Jumalaan uskoen, eivät ihmiset pysty Miiskua kaatamaan, vaikka kuinka yrittäisivät.”

Miiskun lita on jättänyt vahvan perustan ja velvoitteen seuraaville sukupolville pitää tila pystyssä ja suvun hallussa.

Marja-Liisa Lamminsalo aikalaisten muistelun ja asiakirjojen mukaan

VILIMITÄHTI LIINUO.S. ONNEN USVA

Muutamia vuosia sitten Sukumannissa esiteltiin maineikas näyttelijä ”Hietasen akan poika”, Heikki Savolainen. Hän oli aikansa tunnetuimpia esiintyjä elokuvissa kuin teatterissakin. Tunnetuin rooli hänellä on tietysti Tunteattoman Sotilaan Hietanen. Heikki Savolaisen sukujuuret ovat myös Kiteellä.

Viime vuonna ilmestyi **Markku Pölösen** ohjaama **Oma maa-** elokuva. Se on saavuttanut suuren suosion ja on aihepiiriltään samanlainen Pölösen muiden elokuvien kanssa. Sotien jälkeen asutustoiminta maattomiksi jääneille mahdollisti maapalan hankkimiseen ja elämän aloittamisen haastavissa oloissa. Tässä elokuvassa päähenkilöt Anni (Oona Airola) ja Veikko (Konsta Laakso) kovalla työllä saavat elantonsa uomilleen. Elokuva on kuvattu Pohjois-Karjalassa useassakin paikassa.

Kolmas merkittävä pääosanesittäjä on **Onnen Usva**, elokuvassa **Liinu**. Hevosten osuus Suomen nousussa sotien jälkeen on todella suuri. Maataloustöissä niitä tarvittiin, ja kuten tässäkin elokuvassa tilan perkaamisessa pelloiksi. Onnen Usva on kotoisin Kiteen Närsäkkälästä **Lasse Uuksulaisen** tallista (taulu 2057). Lasse ei itse ilmoittanut hevostaan kuvauksiin, vaan ennestään tuttu Heli Lepo- niminen hevosihminen kävi ensin kuvaamassa ja suosittelee sitten Onnen Usvaa Pölöselle. Ohjaaja kävi katsomassa ehdokasta ja mieltä suomenhevosen ulkonäköön ja ominaisuuksiin. Hevoselta edellytettiin rauhallisuutta, mutta myös temperamenttia. Sen oli oltava ”puheliias”, eli hörähteli huoltajalleen. Samoin Liinu oppi ravaamaan, kun ratsastaja oli selässä ilman satulaa. Oona Airolan pääsy osaansa perustui myös juuri tähän ratsastustaitoon. Niin tuli lähtö Helsinkiin, jossa tutustuminen muihin näyttelijöihin alkoi.

Kuvauksissa hevosavustajana toimi Heli Lepo, joka oli löytänyt Usvan rooliinsa. Hevonen leimautuikin häneen ja se auttoi hevosen käyttäytymiseen kuvauksissa. Eläintähän ei voi käskemällä saada toimimaan, vaan luottohenkilön läsnäolo helpotti esim. hevosen liikkumiseen haluttuun suuntaan ja pään liikkeet yms. Oona Airola olikin sanonut, että Usva näytteli paremmin kuin ihmiset. Lasse Uuksulainen oli ajoittain paikalla kuvauksissa. Hän oli mukana haasteellisissa

tapahtumissa Tohmajärvellä Esa ja Jaana Saukkosen maatilalla. Usva kehittyi näyttelijänä filmausten aikana ja joskus käyttäytyikin oikean diivan tavoin. Se asui Heli Lepon kotona ja tuotiin kuvauspaikalle vain tarvittaessa. Kuvaukset alkoivat hevosellakin meikkausten ja maskeerausten jälkeen! Hevosien ehdoilla työtä tehtiin. Oman haasteensa hevosohjaajalla oli saada Usva näyttämään vaikkapa väsyneeltä tai iloiselta. Usva ei pelännyt hälisevää joukkoa, surisevia koneita eikä kirkkaita valoja. Sateinen kesä toi tietysti omat ongelmansa. Kuvauksien toistoissa Usva ei hermostunut ja sitä palkittiinkin paikan päällä omenoilla ja porkkanoilla.

Juonenkin kannalta tärkeässä roolissa ollut Usva hoiti oman osansa tyylikkäästi. Samoin tekivät sen esivanhemmat juuri vuosien 1945-52 merkittävien jälleenrakennusvuosien aikana. Myöhemminkin vielä 60-luvulle yleisesti taloissa oli hevosia, vaikka pieniä Valmeteja ja Fergusoneja alkoi pelloilla pärpättää. Tämä elokuva on ohjaaja Pölösenkin sanoin kunnianosoitus suomalaiselle hevoselle. Hevosia pidetään nykyäänkin, mutta eri syistä. Näin oli myös Onnen Usvan laita. Sitä oli ja on edelleen tarkoitus kokeilla ravihevosenä. On kuuluisia juoksijoita kummankin suvun puolelta. ”Aika näyttää”, sanoo Lasse Uuksulainen.

Onnen Usva on paikallinen kuuluisuus. Siitä on tehty paljon juttuja päivälehtiin ja hevosharrastajien julkaisuihin. Aika vaatimattomasti se kruunuaan kantaa. Häkeltymättä se ohittaa vastaan tulijan – olipa Lasse sillä ratsastamassa tai menossa lähinnä kiteeläisiin kesätapahtumiin.

Kirjoitelman laatinut lehtijulkaisujen ja elokuvan pohjalta Jorma Gröhn

VEIJO HURSKAINEN

Ammatiltani olen organisaatiokonsultti ja johdon työnhajaaja (CSLE). Kuulun ”Honkahuuhan Ryöneihin”. Äitini oli Helmi, os. Gröhn (sukukirjan taulu 2145). Synnyinkotini on Kiteellä Onterhuuha. Talon omistamme puolisoni kanssa nyt. Yli kymmenen vuotta olemme pieteetillä kunnostaneet kiinteistöä. Tulokseen voi olla tyytyväinen. Kiteellä vietämme n. kolmasosan vuoden päivistä. Tuusulassa, jonne muutimme 1994, vietämme suurin piirtein saman ajan vuodesta. Kauniina kesäpäivinä vietämme runsaasti aikaa Pyhäjärvellä. Kirkasvetinen ja upeajärvi! Kuvassa nuorin lapsenlapsemme Pyry ohjaa venettä Suitsasta kohti Laklaa.

Kiteeltä lähdin opiskelemaan Tampereelle armeijan jälkeen v. -69. Ensimmäinen työnantajani oli Säkylyn kunta. Sieltä siirryin Askolaan, jossa olin kunnansihteerinä vuoden. Tuusulan terveyskeskuksen talouspäällikkönä aloitin v. -74. Tässä tehtävässä jatkoin aina vuoteen 1981. Vuonna 1979 kuntaan valmistui Suomen ensimmäinen terveyskeskus. Useamman kerran vuodessa

ministeriö ja lääkintöhallitus toivat ulkomaalaisia vieraita tutustumaan tähän ”malliterveyskeskukseen”. Matkaa ”Helsingin kirkoltahan” on vajaa 30 km.

Kuntien keskusjärjestöissä ja tytäryhtiöissä eri tehtävissä olinkin sitten vuodesta 1981, aina vuoteen 2010. Ensimmäiset seitsemän vuotta toimin terveydenhuollon taloussuunnittelijana Suomen Kunnallisliitossa. Työ oli monipuolista: lainsäädännön ja ohjeiden valmistelusta yksittäisten kuntien neuvontaan, komiteatyöstä koulutukseen sekä ministeriöiden työryhmistä edunvalvontaan. Eräs mieleenpainuva tehtävä oli jäsenyys lääkintähuollon neuvottelukunnassa. Se kokoontui lääkintöhallituksessa kerran kuukaudessa. Kriisiaikana se olisi johtanut maan sosiaali- ja terveydenhuoltoa. Lukija voi päätellä em. vuosilukujen perusteella, että tänä aikana tapahtui Tšernobylin ydinvoimalan räjähdys. Neuvottelukunnassa tilannetta käsiteltiin useammassa kokouksessa.

Konsultointitehtäviin siirryin v. -88, ensin Kunnallisliiton tytäryhtiöön ja myöhemmin, kun keskusjärjestöt yhdistyivät, Kuntaliiton tytäryhtiöihin. Viimeisin oli Audiator Oy. Vuonna 2007 perustimme psyk.lis. Seppo Ruot-salaisen kanssa HR-Pro Consultation Oy: n. Yritys toimii edelleen. Vuosi sitten myimme osakkeemme, mutta jatkamme yhteistyötä yhtiön uusien omistajien kanssa ja keskenämme. Viimeisimmät toimeksiannot ovat olleet yhteistyössä konsulttiyhtiö NHG:n kanssa Valtioneuvostolle. Raportit ”Kuntien kiinteistöriskeistä SOTE-uudistuksessa” sekä ”Selvitys SOTE-kiinteistöihin sitoutuvista kokonaiskustannuksista” (sairaaloiden korjausvelka ja vuokra-arvot) löytyvät Valtioneuvoston nettisivuilta. Kaikkiaan merkittäviä asiakkuuksia on ollut liki viisisataa ja asiakkaita n. 250. Johtoryhmien laboratorioita ja johdon työnohjauksia asiakkuuksista on ollut neljäsosa. Mäntsälässä olin konsulttina, kun ensimmäisen kerran maassamme kunnassa saneerauskonsultaatiossa vähennettiin virkoja ja irtisanottiin henkilöstöä yli kuusikymmentä kappaletta.

Professori Arto Haverin ja yliopistolehtori Jenni Airaksisen kanssa olemme julkaisseet tieteelliset analyysit ja artikkelit Kainuun hallintokokeilusta sekä Valtioneuvoston julkaisusarjassa että emer.prof. Pertti Mecklinin juhlakirjassa. Johdon ja esimiesten työnohjauksesta olen kirjoittanut mm. Suomen Työnohjaajien juhlakirjassa ja Lääkärilehdessä.

Harrastuksiini kuuluu rotarytoiminta. Piirimme apulaiskuvernöörinä olin vv. 2015-2018. Luen ja kirjoitan. Nyt on menossa Y.N. Hararin kirja ”21 oppituntia maailman tilasta”. Pari viimevuotta olen tutkinut ja kirjoittanut vv. 1944 -48 asekatkennästä ja vaaran vuosista. Saa nähdä, syntykö tästä kirja? Tekstiä on jo puolitoista-sataa sivua. Harrastan myös valokuvausta. Laskettelen ja hiihdän. Tämän vuoden alusta olen myös Tuusula-seuran hallituksessa. Niin, ja sukuseuratoiminta on myös innostavaa.

Tuusulassa loppiaisena 2019, Veijo Hurskainen

ERKKI GRÖHN

Olen lähtöisin Kiteen Kontiolasta. Synnyin Uutelan tilalla 1952. Käytyäni neljä vuotta Kontiolan kansakoulua, siirryin Kiteen kirkonkylälle keskikouluun. Aikanani kirjoitin ylioppilaaksi ja parin työvuoden jälkeen pääsin opiskelemaan Joensuun korkeakouluun, josta valmistuin luokanopettajaksi.

Lieneekö johtunut syntymävuodesta, tai isoveljien harrastuksista, yleisurheilu vei mielenkiintoni. Yritin itsekin kilpaurheilua, mutta melko vaatimattomalla menestyksellä. Siirryin nopeasti valmennuspuolelle, jota työtä tein omantoimen ohella Suomen Urheiluliitossa parikymmentä vuotta. Menin naimisiin opiskeluaikana.

Kaksoistytäreemme Kaisa ja Katri syntyivät -77 ja kuopus Reetta -86. Lapsenlapsia on kuusi. Vaimoni on ammatiltaan fysioterapeutti.

Omasta mielestäni olin onnekas, sekä ammatin että työpaikkojen suhteen. Sain tehdä työtä synnyinseudullani. Ensin Kiteellä, sitten vuosi Heinävedellä ja taas Kiteellä. Vuodet 1985 – 2012 olin Kesälahden Kunnan palveluksessa. Viimeisen työvuoteni olin Tohmajärven Kemien koulussa. Pidin kovasti työstäni lasten ja nuorten parissa. Nyt olemme vaimoni kanssa vakiinnuttaneet elämämme Kiteelle.

Olen innokas lukija ja kun en ole enää töissä, eikä urheilu vie aikaani, on mahdollista harrastaa asioita, jotka ovat kiinnostavia. Musiikki eri muodoissaan on hyvin läheistä minulle. Matkustelemme myös mielellämme. Omatoimimatkailu omalla autolla Euroopassa on mielenkiintoista.

Sukuseuraan liityin mukaan heti toiminnan alettua. Olihan seuran perustaja Sirkka Gröhn ensimmäinen serkkuni ja kummitätini.

Kitee 15.1.2019 Erkki Gröhn

Hallituksen jäsenet:

Gröhn Erkki, varapuheenjohtaja puh. 040 7361146, Olkontie7 A 13, 82500 Kitee
erkki.grohn@hotmail.fi

Gröhn Jorma puh. 044 2730871, Olkontie7 A 18, 82500 Kitee
jormagr4@gmail.com

Hurskainen Veijo puh. 050 3983001, Sampolankuja 9 D 37, 04310 Tuusula
veijo.hurskainen@me.com

Immonen Merja, sihteeri puh. 050 5547186, Olkontie10 A 5, 82500 Kitee
merja.immonen@gmail.com

Mononen Matti puh. 050 5708456, Oravisalontie 159 B, 82300 Rääkkylä
mlmononen@hotmail.fi

Väistö Riitta, puheenjohtaja puh. 050 3723665, Kyntäjantie 18, 82500 Kitee
rvaisto@gmail.com